

[Socialministeren]

mensat på en måde, der sikrede, at plejehjemmet blev videreført i samme ånd som hidtil.

Spm. nr. S 819

Til *justitsministeren* (28/2 85) af:

Ole Henriksen (SF):

»Hvilke juridiske/samfundsmæssige eller lignende retspolitiske stramninger/ændringer er der sket i perioden 1975–78, der kan begrunde en ændret retspolitisk praksis, idet fiskerne, der i 1975 benyttede den fysiske blokade, ikke blev udsat for nogen form for retsforfølgning, medens fiskerne, der blokerede forskellige havne i maj 1978, blev kendt skyldige efter straffelovens § 193, stk. 1, idet straffen dog ikke blev fængsel, men bødestraf?«

Begrundelse

En fiskerikvotekrise førte i 1975 til en blokade af adskillige jyske havne gennem flere dage. Under blokaderne hindrede fiskerne såvel afsejling af andre danske fiskerbåde som afsejling og landing af udenlandske kuttere. Ifølge den daværende formand for folketingets retsudvalg kunne man i øvrigt ikke sammenligne fiskerblokaderne med arbejdernes blokader ved Bækkelund og Info, idet disse handlede om ganske specifikke krav, medens fiskernes tilfælde handlede om samfundsdemonstrationer, som man af og til kan komme ud for. Der blev ikke tale om nogen form for retsforfølgning. Men i 1978 havde piben fået en anden lyd. Nu blev de fiskere, som blokerede bl.a. Københavns havn med deres fiskerkuttere, dømt efter straffelovens § 193, stk. 1. Men i betragtning af aktionernes baggrund (EF-fangstkvoterne) blev fiskerne »kun« idømt bødestraf.

Det er tydeligt, at anklagemyndigheden i Tuborgsagen har følt sig inspireret af fiskerdommen fra 1978 og sammenligner blokerende kuttere med blokerende ølvogne. SF og VS sammenligner ikke selvstændige fiskeres og arbejderes blokader, men vi vil under ingen omstændigheder være med til at kriminalisere politiske modsætninger i samfundet. Det er derfor vigtigt at kende baggrunden for den ændrede holdning, som ifølge spørgerens mening skyldes en optrapning fra politiets side og en skærpet holdning til faglige kon-

flikter, hvor fagbevægelsens rettigheder er blevet begrænset bl.a. gennem vedtagelsen af blokadecirkulæret.

Svar (12/3 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter retsplejeloven er det politiets opgave at efterforske formodede strafbare overtrædelser, og på grundlag af politiets efterforskning tager anklagemyndigheden stilling til tiltalespørgsmålet i de enkelte konkrete sager. Under hensyn hertil finder jeg ikke anledning til at kommentere de konkrete sager, som der er henvist til i spørgsmålet.

Spm. nr. S 820

Til *justitsministeren* (28/2 85) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Hvilke kriterier anvender politiet i sine prioriteringer mellem de forskellige arbejdsopgaver, og har der været tale om overarbejde for de to ordensbetjente og to kriminalbetjente, der har efterforsket sagen mod de 62 Tuborgchauffører?«

Begrundelse

Efterforskningen af 62 Tuborgchaufførers blokade af krydset ved Hans Knudsens Plads i forbindelse med HT-konflikten er blevet varetaget af to ordensbetjente og den videre efterforskning af to kriminalbetjente.

Tuborgchaufførerne er anklaget efter den milde sabotageparagraf 193, stk. 1, som kan koste op til 3 års fængsel. Denne anklage er en oppustning/en overdramatisering af det faktiske hændelsesforløb, hvor Tuborgchaufførerne brugte blokaden i en kamp for at forsvare enhedsfagbevægelsen mod gule udbydere.

Politiets ressourcer bliver i stigende grad sat ind mod faglige aktioner. Under konflikten Rømø-Sild blev der brugt 20.000 mand-skabstimer på blokaden i 1979. Samme år faldt antallet af spiritussager til 124 mod 228 året før, og antallet af fartovertredelsessager faldt til 436 fra 711. Under havnearbejderkonflikten 1982-83 brugte politiet alene i overarbejde et beløb på 18,3 mill. kr., ligesom uropolitiet var travlt beskæftiget under denne konflikt og fulgte havnearbejdernes færden, bl.a. ved støttefester.